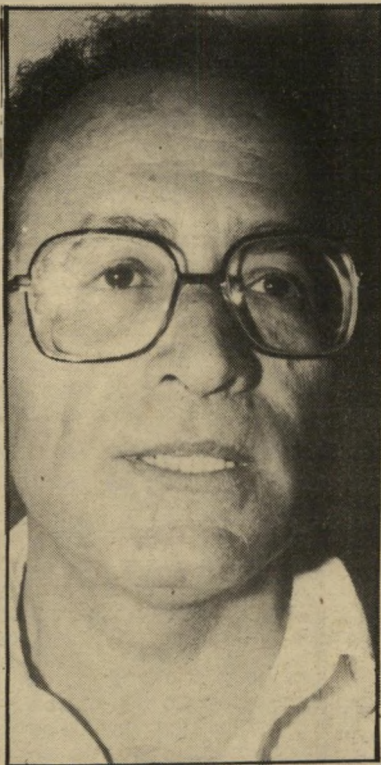

אנשים ספורטיביים

זה התחיל לפני הרבה שנים, בקיבוץ אפיקים. **נרעה**, נערה יפה בת 16, התאהבה במורה שלה. המורה היה נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים, אבל זה לא הפריע לאהבה. תוך זמן קצר עזב המורה את מישפחתו, את אשתו ואת ילדיו, ועבר לחיות עם נועה. הקיבוץ לא ראה בעין יפה את הרס המישפחה, ורמז להם ברמז מאוד עבה שהכי טוב בשבילם זה לעזוב את המשק. הם עזבו את אפיקים, נישאו ועברו העירה.

בין לידה ללידה למדה נועה והיתה למורה לחינוך מיוחד. כשהתחילה לעבוד במכון וינגייט, כבר היתה אם לשלושה ילדים. כולם חיבבו אותה, ורק איש אחד חרג מהחיבה והלך כמה צעדים קדימה. זה היה **שלמה הלר**, אחד ממנהלי מכון וינגייט, שכמוהו היה נשוי ואב ל... שלושה ילדים.

בימים אלה התגרשה נועה מבעלה, ושלמה הלר נפרד מאשתו. שוב נהרסו שתי מישפחות. מעניין אם גם במכון וינגייט ירמזו להם מה שרמזו בקיבוץ אפיקים.

שיע יריב
ברוגז של שנים

שני האדונים האלה, שהם ברוגז וכר שנים רבות, מבקרים שלוש פעמים בשבוע בבוננה. מועדון ההמבורגר והזמר הישראלי. פה ושם מישו אומר בקול רם שצריך להשלים בין שניהם, אבל כל האחרים רק מגידים בראשם, כי הם יודעים שזה אבוד.

בשבוע שעבר שמעתי סיפור, שלפיו הציע יגאל תומרקין ל**שי שטיין**, בעל בוננה, שאם הוא יצליח לעשות את השולם בין תומרקין ליריב, מתחייב תומרקין לנשק את ירכנו של שי. שי מאוד התלהב מההצעה, ומיד פנה אל יריב וסיפר לו על העניין. יריב חשב רגע ונתן את הצעתהנגד שלו. אם תומרקין יפרסם באחד העיתונים שאכן הוא מוכן לנשק בתחת של שי, כדי להשלים עם יריב, הוא מוכן לחשוב על העניין באופן חיובי.

תומרקין מצידו החזיר הצעה נגדית: הוא מוכן לפרסם מודעה כזאת בעיתון, בתנאי שיריב יתחייב להשלים איתו מייד לאחר פירסום המודעה.

אני הייתי צריכה ללכת הביתה, ולא יכולתי להישאר ולשמוע איך תיגמר העסקה. לכן טילפנתי למחלת ליגאל תומרקין, ושאלתי אם היו נישוקים בתחת ואם היו השלמות.

אני באמת איאלו הצעות לסולחה ביני לבין יריב, אבל אני לא זוכר שמישהו הציעה נשיקות בתחת. חוץ מזה, שנינו בריב כבר 16 שנה, השנים הכי טובות שלנו, ונראה שזה מפריע לשנינו כמו השלל דאשתקד". סוף ציטוט.

אלי הלחמי

נישואין שניים הרבה יותר טובים

מתוך הנסיון אני אומרת לכם, שנישואין שניים הרבה יותר טובים מהראשונים, ובעצם כך הלאה וכך הלאה וכך הלאה.

ניצחון התיקווה על הניסיון

ארגון לוי תלונות נגד אשתו והאשים אותה בניפוח חשבונות-סופרמרקט וקיום יחסים עם גברים הנוגעים לעבודתה. לאה לא נשארה חייבת, ונלחמה בבעלה לשעבר.

אבל כל זה כבר היסטוריה. זמן קצר אחרי הגירושין הכירה לאה את **אלי הלחמי**, בן למישפחה מוותיקות פתח-תיקווה, קצין בכיר בצה"ל, שחי כנפרד מאשתו. הרומאן בין לאה לאלי הלך והתהדרק, אבל היה ברור לגמרי שבין שני אלה אין מרכבים על חתונות. הם עברו לגור ביחד, ניהלו חיי-מישפחה, כשלכל אחד מהם יש כבר ילדים משלו — לה ארבעה, לו שניים. כלום לא בער להם. להיפך, חתונה די הפחידה אותם.

אבל גם קצין בכיר מיחידת-צנחנים ועורכת דין בכירה נשברים בסוף. לפני חודש נערכה החתונה בוילה שלנהם בגבעת-שמואל, בחוג המישפחה המצומצמת. החברים, ותיקי-צנחנים, באו לבקר את בניהווג דווקא בירח-הרבש הקצר, שהם בילו בכפרה-נופש אכזיב.

חבר חכם אחד שלי הסביר לי פעם שנישואין שניים הם ניצחון התיקווה על הנסיון. עכשיו, אחרי ששמעתי כי עורכת-הדין **לאה לוי** נישאה בשנית, אני רואה שהחבר שלי ממש צודק.

לאה לוי

גירושין לא אלגנטיים

לאה התפרסמה ב-1980, כששימשה כסגנית פרקליט-המחוז והתגרשה מבעלה, המישפטן **אריזון לוי**. הגירושין לא היו מה שקוראים גירושין אלגנטיים, אבל לעומת מה שבא אחריהם, הם עוד היו בחסר. במשך תקופה ארוכה, אחרי הגירושין, הגיש

מי יעוף, אם בכלל

לכיתה שלא בראש שלו בדיוק עכשיו להגיע, ושיואילו לחכות לו, בבקשה.

מנהלת-הטיול חטפה עצבים, גם מהחום של אילת וגם מההוצפה של הילד, ושלחה שליח בחזרה לבנו של ראש-העיריה להגיד לו שיבוא מייד. אבל בנו של ראש העיריה, שישב עם ארבעה ילדים נוספים במסעדה סינית, היה באמצעי הספירידים, ולא יכול היה להפסיק ללקק אותן.

בסוף הוא גמר לאכול, והגיע למקום-המיפגש. שעתיים אחרי המועד שנקבע. מנהלת-הטיול התייעצה מייד עם מנהל בית-הספר, והוחלט לסלק אותו מהטיול ולשלוח אותו מייד באוטובוס מאילת לכיתו, אשר בעיר המסויימת. הילד חזר הביתה וסיפר לאמא ולאבא למה הוא חזר. עכשיו מחכים הכל, בעיר המסויימת, לראות אם תעוף סטירה מראש-העיריה ללחי של הילד שלו, או אולי תעוף מנהלת-הטיול, ואולי יעוף אפילו המנהל. מי יודע?

יורם לנדא, בנו של ראש-העיריה אחר בישראל, נסע עם כיתתו לטיול באילת. שם בילו ילדי כל הכיתה על החוף ו... בעצם, איפה מבליס באילת. חוץ מאשר על החוף? אחר-כך נתנו לכל הילדים חופש, ואמרו להם שבשעה 11:30 בדיוק כולם צריכים להיפגש בנקודת-מיפגש קבועה מראש. כל ילדי הכיתה הגיעו, מלבד בנו של ראש העיריה של העיר המסויימת. אבל הילד היה בכל זאת אחראי, ושלח שליח כדי להודיע לחבריו

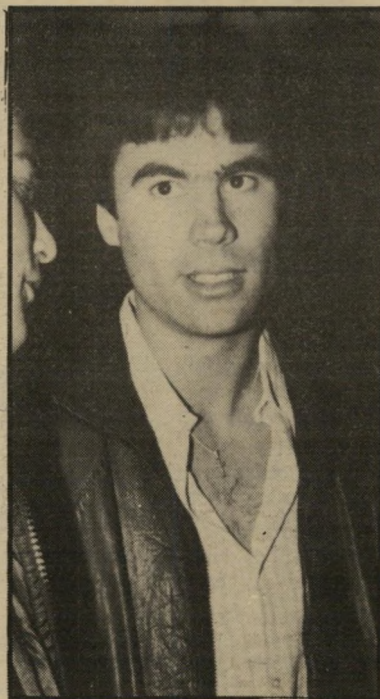
אמנות התחת

יגאל תומרקין

לא נשיקות ולא השלמות

הסיפור הכי חם בשוק-האמנות בארץ הוא נסיון הסולחה בין **יגאל תומרקין** לבין **שיע יריב**, בעל גלריה גודרון.

גיק צימרמן

— גם עם בני-זוג אחרים

"נו, מתחננים, סוף-סוף?"
"אני מבטיחה לך שאין חתונות בינתיים."
"אבל רומאן יש לכם?"
"אנחנו יוצאים ביחד הרבה פעמים, אבל לכל אחד מאיתנו יש גם בני-זוג אחרים, וכל אחד מאיתנו יוצא לפעמים עם בן/בת זוג אחרים."
"פעם היה מדובר על כך שהוא יתגייר למענך."
"הוא לא התגייר, בינתיים."
"או אם אין גיור, ואין חתונה, למה הוא הגיע ארצה?"
"אם אגיד לך שהוא הגיע ארצה כי הוא מת על הארץ, תאמיני לי?"
"כן, ומה הוא עושה עם האהבה הזאת לארץ?"
"בבוקר הוא לומד באולפן, אחרי-הצהריים הוא מאמן קבוצות-ילדים בכדורסל, ובערב הוא יוצא איתי, הרבה פעמים. וחוץ מזה הוא נוסע עכשיו לחופשה של חודש בארצות-הברית."

רומאן עם ישראל

גיק צימרמן שוב הגיע ארצה, וכל מיני עיתונאיות מייד ביקשו לקבל אצלו ראיון בנוגע לספורט ולכדורים ולקריירה. אני ויתרתי מראש על הראיון איתו, כי הכדורים היחידים שאני מבינה בהם זה אספירין ועל כאלה, כך שמעתי, לצימרמן אין מה להגיד. מה שעניין אותי זה חייההאבה שלו, כמוכן, או עשיתי דריג-דינג לרונית ברודי, שהיא כבר הרבה מאוד זמן חלק מחייההאבה של צימרמן.

רונית ברודי

כל אחד מאיתנו יוצא —